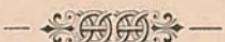

ката лопатка. Той е готовъ да се пързалия нѣкждѣ и не се бои отъ студа, защото е добре облѣченъ и увитъ. Съ лопатката ще натрупа снѣгъ на камара и послѣ отъ върха на камарата ще пуска своята шейна. Така си мислѣше той, когато бѣ вече на двора. Да си избере по-добро място за пързалката, той седна на шейната да погледа наоколо. Всичко бѣ се промѣнило. Бѣла покривка на всѣкждѣ; тишина: всички се прибрали въ кѣщи, и други дѣца не дохаждатъ. Иванчо става да намѣри другарчета въ играта, но усѣща, че краката и рѣцѣтъ му сѫ измрѣзали много. „Чудна работа! казва си малкиятъ играчъ и потегля шейната къмъ дома си. Азъ не мислѣхъ, че било толкова студено. На краката ми чорапитъ сѫ дебели, а рѣкавицитъ — още подебели и пакъ студено. Боже, какъ ли прѣкарватъ ония дѣца, които нѣматъ нито чорапи, нито рѣкавици! Ахъ, много ми сѫ мили тѣзи дѣчица . . . “

Селянинъ и работникъ.

(басня).

Единъ селянинъ се заврѣщалъ отъ работа съ своя работникъ. На мрѣкане тѣ минали прѣзъ гората, дѣто имъ билъ пѫтя. Срѣщала ги една мечка, която се спуснала срѣщу тѣхъ и не имъ дала да избѣгатъ.

Тя повалила селянина на земята, почнала да го мачка и тѣрсила място, отъ дѣто да почне да